

ПІОМІОМА МАТКИ ТА ЇЇ «МАСКИ»

Сафонов Р.А., Старкова І.В., Старкова В. Д., Луценко П. П.

Харківський національний медичний університет, місто Харків, Україна

vdstarkova.3m21@knmu.edu.ua

Серед патологічних станів у гінекології відокремлюють лейоміому матки – доброякісну пухлину, що поширена серед жінок, особливо у пізньому репродуктивному віці та у віці перименопаузи. Існує багато форм лейоміоми матки, які визначаються за локалізацією пухлини, за клінічною картиною захворювання.

Метою роботи явилось вивчення симптомів дуже рідкої форми лейоміоми матки – піоміоми, прояви якої найчастіше виникають у перименопаузальному та постменопаузальному віці хворих, за даними літературних джерел.

Проаналізовано 20 літературних джерел закордонних авторів за 15 років. Такий великий проміжок часу, за який вивчені роботи науковців, зумовлений тим, що патологія, яка представлена у цій роботі, зустрічається вкрай нечасто і практично кожен випадок захворювання стає по-своєму унікальним.

Встановлено, що основними симптомами піоміоми виступають симптоми, що характеризують наявність запального процесу. В клінічній картині визначається біль у нижніх відділах живота, підвищення температури тіла, загальна слабкість, нездужання. Додатков ілабораторні дослідження підтверджують наявність запалення. На цьому етапі виникають помилки в постановці діагнозу тому, що симптоми запалення неспецифічні й можуть бути притаманні захворюванням як генітального, так і екстрагенітального походження.

Проведення бімануального дослідження не демонструє чіткого уявлення про патологічний стан, тому що перешкоджають дефанс м'язів черевної стінки, відсутність відокремлення внутрішніх статевих органів, а саме може визначатися єдиний конгломерат, що розташований у малому тазі.

Якщо жінка перебуває у віці постменопаузи, то першою думкою стає діагноз наявності злоякісного новоутворення із приєднанням інфекції. На цьому етапі проходить складна диференційна діагностика між раком яєчника, колоректальним раком, раком тіла або саркомою матки. Додаткові методи медичної візуалізації – комп'ютерна томографія та сканування за допомогою ультразвуку також не завжди дають можливість вірно поставити діагноз.

Враховуючи ситуацію, як правило, робиться оперативне втручання, яке має діагностично-лікувальний характер й надалі дозволяє чітко верифікувати наявність піоміоми завдяки присутності характерних гнійних змін вузла або вузлів лейоміоми матки.

Таким чином, проведений аналіз літератури показав, що найчастіше піоміома матки «маскується» як онкологічне захворювання органів малого таза або як запальна пухлина придатків матки. Постановка остаточного діагнозу ускладнена та встановлюється під час проведення оперативного втручання.